

Стоилова) изпратилъ адютанта си Агура въ Видинско, въ мѣстата, които отказвали да плащатъ данъкъ, съ особенъ манифестъ, съ нѣколко кавалеристи отъ княжеската гвардия (за да не пжтува съ стражари). Драгоманинътъ Тъпчилещовъ днесъ следъ пладне, други пжтъ мълчаливъ, втурналъ се у Давидова съвсемъ изумѣлъ и ликувайки извикалъ отъ вратата: „Собрание разпущено“!... Прочистване на чиновничеството. Стана речъ за министра на просвѣтата и за хората тамъ. Пита ме Давидовъ за хуситството. Кореспонденцията на г-жа Головина въ „Новое Время“. Станчевъ направилъ впечатление Давидову на руски селянинъ, Ukraft [първобитна сила]; Каравеловъ билъ безинтересенъ теоретикъ.

7 декемврий, недѣля. Заспахъ едва на 4 часа. Станахъ късно; отидохъ у Стоилова. Бившитѣ министри ходили при княза, билъ много любезенъ къмъ тѣхъ, само Балабановъ сърдито гледалъ къмъ прозореца. Цачевъ дойде у Стоилова (телеграми). Диктувахъ на Hoggueг превода на петицията на турскитѣ народни представители, писана на български (blumenreich [цвѣтиста], противъ събирането на новобранци за войската). Обѣдъ въ двореца, Hoggueг съ сабля. Азъ на обѣдъ бѣхъ самичкъ, Начовичъ кашля, седи въ кжщи. Аневъ съобщава, че мнозина народни представители си отивали пеша дома, много пари проиграли на карти, останали длъжни за дрехи, волове, надѣвали се на златното време до нова година. Омарлушенитѣ министри. Следъ обѣдъ продължавахъ да диктувамъ на Hoggueг превода. Утинъ посети Менгеса. Двама турци дойдоха въ канцеларията, отъ Радомирско и ливадийскитъ. Отидохъ на гости у Мелетия; Народното събрание, границитѣ на епархиитѣ; стариятъ Антимъ за македонскитѣ думи, за българитѣ въ одринска Тракия, народнитѣ училища и неговата идея за училищенъ пансионатъ въ София, издържанъ отъ страната durch Natural-lieferungen [съ приноси въ натура]; биха се така подготвяли селскитѣ синове за учители въ своитѣ родни села. Климентъ отиваше при Стоилова, преструваше се, че нищо не знае. Атанасовичъ и Протичъ, мълчешката направиха посещение à la turca; руската черква въ Прага.

Потърсихъ г-на Кевенхюлера и Олива, но не ги намѣрихъ — искахъ да видя и чуя, какво тѣ говорятъ. — Ходихъ у Стоилова вечеръта, бѣше още свѣтло, тамъ бѣха Грековъ и Климентъ. На масата лежеше указътъ писанъ съ калиграфическата ржка на Начовича; приподписа се отъ Климента за пръвъ пжтъ като contresignature — треперѣше, прекжсна на нѣколко пжти. Въ тази минута тозъ човѣкъ ми се стори наистина да е съ великъ умъ. Говорѣше много важно; бѣше погълнатъ отъ своята задача. Икономовъ билъ познавачъ на страната; Великсинъ и Тишевъ. Консулства въ Гюргево, Браила и Тулча; пълно е съ български поданници въ Румъния,